

[Arne Larsen.]

spørgsmålet, om man ikke kunne udbygge det eksisterende broanlæg, den nuværende Storstrømsbro. Men dér fremgår det jo for så vidt af betænkningen, at man også nøje har undersøgt en ombygning af den eksisterende Storstrømsbro. Den vil blive meget, meget omfattende, hvis den skal kunne tage den stigende vejtrafik i de mængder, som der bliver tale om, og det har jo vist sig i en undersøgelse heraf, at det vil blive væsentligt dyrere at udbygge den eksisterende bro end at bygge broerne i Farø-linjen.

Derfor kan jeg ud fra disse betragtninger tilsige mit partis velvillige støtte til dette lovforslags gennemførelse, men selvfølgelig vil det være både rigtigt og sagligt velbegrundet at tage en nærmere drøftelse af problematikken om den nye faste forbindelse over Storstrømmen i trafikudvalget, men mit parti er som sagt velvilligt indstillet over for forslaget.

Ministeren for offentlige arbejder (*Guldberg*): Jeg vil gerne begynde med at gøre undskyldning over for hr. Bilgrav-Nielsen for en trykfejl i bilagene. Der blev sagt noget om, at der var mange fraværende i amtsrådene; ifølge Præstø amtsråds referat skulle der have været 25 fraværende medlemmer, og det er jo ganske godt gjort, når de ikke er 25 i rådet. Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at der var ét fraværende medlem, og jeg beklager trykfejlen.

Man har spurgt, om jeg kan sige lidt nærmere om anlægstidspunktet, for dette er jo, som det er blevet sagt, en projekteringslov, hvis formål det er at få lagt fast, hvor linjen skal være, og få den sikret. Spørgsmålet om de ret store anlægsudgifter ved det stykke vej, der her er tale om, kommer ikke ind på nuværende tidspunkt; arbejdet går jo ind i rækken af den slags arbejder. Jeg kan ikke sige så forfærdelig meget bestemt om anlægstidspunktet endnu. I øjeblikket kan vi inden for de rammer, vi har, bruge ca. 430 mill. kr. årligt på motorvejsarbejder, og strækningen her går som nævnt simpelt hen ind som en ganske almindelig del af motorvejsarbejdet, blot at der er et stykke, som er unormalt dyrt. Den indbyrdes placering af de forskellige strækninger af de planlagte og projekterede mo-

torveje i prioriteringen kan også godt undergå ændringer undervejs, fordi vi bl. a. må sætte ind for at fjerne de værste trafikvanskeligheder.

På den anden side lægger jeg ikke skjul på, at det er mit meget store ønske, at der kan findes et økonomisk og sagligt rigtigt grundlag for at bruge en større del af vore samlede vejjudgifter til gennemførelse af motorveje og store gennemgående hovedlandevejsarbejder; det virker nemlig besparende, idet det mindsker behovet for udbygning af andre veje. Hvis noget sådant kan lade sig gøre på en fornuftig måde, kan det også påvirke anlægstidspunktet for denne strækning, der som sagt trods sin ret høje pris stadig kun er en almindelig del af det samlede motorvejsnet.

Jeg skal ikke nægte, at jeg, som flere af ordførerne har været inde på, naturligvis har haft nogle overvejelser, da jeg skulle finde ud af at vælge mellem de to linjeføringer, Masnedø og Farø; så kan man igen underopdele, men det er ikke så væsentligt. Der var jo ret stor uenighed om disse linjer i det oplæg, jeg fik. Men jeg vil gerne sige, at man ikke uden videre kan slå det valg, vi har foretaget her, og som jeg takker for tilslutning til, fast som et helt nyt princip. Man kan dog måske sige — det er i al fald det, der foresvævede mig — at vi med dette forslag har frigjort os en lille smule fra de meget strenge teknisk-økonomiske retningslinjer, for selv om man tager hensyn til de eksempler, hr. Arne Larsen nævnte, og hr. Horns betragtninger om Gedsertrafikken osv., har min opfattelse været, at den linje, jeg her foreslår, vitterlig er dyrere end Masnedø-linjen. Så kan man altid diskutere hvor meget, og at der for en stor del af trafikken bliver tale om en omvej på de 6 km, eller hvor meget man nu skal sætte det til. Det er realiteten i vort valg, og jeg tror, vi har valgt rigtigt.

Så har der også været de lokale hensyn, hvor jeg godt ved, at alle mod øst gerne vil have vejen mod øst, og alle mod vest gerne vil have den mod vest. Det er imidlertid ikke altid, man bare skal summere ønskerne op. Man skal også se lidt på styrken i dem, og for mig har det så afgjort spillet en rolle, at man vel måtte sige, at den vestlige egn dernede havde sin vejforbindelse — og den bliver jo liggende, selv om man bygger en til